

FREDERIC CLASCAR I SANOU

Nasqué a Santa Coloma de Farners el 6 de setembre del 1873. Seguí la carrera eclesiàstica al Seminari Conciliar de Vic i al de Barcelona, i fou ordenat prevere el dia 27 de maig del 1899. Estudià també (1905-6) a la Universitat Gregoriana de Roma, i de tornada assistí a cursos de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Barcelona. A part d'això, i per damunt de tot, Frederic Clascar fou un autodidacta.

Fervorós del seu ministeri i enamorat com era de la llengua catalana, la tasca primordial de mossèn Clascar, la de més transcendència i la menys coneguda, és la d'haver dut a la prosa religiosa els guanys de la Renaixença. Entusiasta així mateix de la participació del poble en els oficis religiosos, es féu un deure de facilitar-la i fomentar-la. És per això que la major part de la producció clascariana està constituïda per llibres i opuscles de litúrgia, de devoció, de mística popular i de música religiosa.

La noble ambició de tota la vida de mossèn Clascar era de traduir la Bíblia, dels textos originals, al català.

Entrat a l'INSTITUT com a membre fundador de la Secció Filològica (14 febrer 1911), la tasca bíblica absorbí la seva activitat. Ell no pogué limitar-se a l'obra, ja prou feixuga, del traductor que malda per recrear fidelment en la llengua pròpia allò que ha maldat per comprendre exactament en la llengua original : li calia demés lluitar per cada mot, per cada nota amb adversaris poderosos i invisibles. Per fonamentar el seu *Gènesi* li calgué un gruix de notes més dens que la traducció, i encara hagué d'imprimir un volum per vindicar aquelles notes. La batalla, però, era guanyada. Les altres versions ja no ensopegarien amb iguals obstacles.

La malaltia escurçava implacable la vida del traductor, i ell, que ho veia, s'aferrava a la taula de treball per a deixar enllestida la major quantitat d'obra possible. La malaltia vencé. El dia 21 de febrer del 1919 mossèn Clascar moria. Les seves despulles jauen al cementiri de Les Corts de Sarrià.

Per voluntat de mossèn Clascar els seus manuscrits passaren a l'INS-

TITUT. Aquells que per no haver rebut el cop de llima definitiu no han sortit en edició pòstuma, no han restat tanmateix perduts per la nostra cultura : han servit de base a versions de l'actual Fundació Bíblica Catalana.

A part dels llibres ressenyats a la Bibliografia, els articles de Frederic Clascar són nombrosos : havia col·laborat esporàdicament a *La Veu de Catalunya*, i molt sovint a *Reseña Eclesiástica*, de la qual era un dels fundadors.

L. N. D'O.